

چکیده

فروسودگی شغلی در طولانی مدت به کاهش بهره‌وری، کاهش اثربخشی، عدم رضایت شغلی و کاهش تعهد نسبت به کار و سازمان منتهی می‌شود. به دنبال کاهش عملکرد شغلی موجب نارضایتی ارباب رجوع می‌گردد. پدیده فرسودگی و تأثیر آن در عملکرد شغلی در بیمارستان‌ها و مددکاران متأثر از عوامل مختلفی می‌تواند باشد. یکی از این عوامل درک بی‌عدالتی است. براین مبنای در این تحقیق به بررسی تأثیر بی‌عدالتی ادراک شده بر فرسودگی شغلی و عملکرد شغلی مددکاران اجتماعی بیمارستان‌های دولتی سطح استان گیلان پرداخته می‌شود. این تحقیق براساس نوع هدف کاربردی و از نظر ماهیت توصیفی-همبستگی بوده است. روش گردآوری داده‌ها میدانی و ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه بوده است. جامعه آماری تحقیق حاضر ۴۰ نفر از مددکاران شاغل در بیمارستان‌های دولتی استان گیلان می‌باشند. به علت کوچک بودن جامعه اقدام به سرشماری جامعه صورت گرفت. برای بررسی پایایی پرسشنامه از آلفای کرونباخ بهره‌برداری شد که برای همه‌ی متغیرها بالاتر از ۰/۷ بدست آمد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از استفاده شد. از دوفرضیه ارائه شده در تحقیق هر دو فرضیه مورد SMART PLS2 و SPSS معادلات ساختاری از نرم افزارهای ۲۲ تأیید قرار گرفتند. تأثیر بی‌عدالتی بر عملکرد شغلی مددکاران اجتماعی بیمارستان‌های دولتی سطح استان گیلان بیش‌تر از تأثیر بی‌عدالتی بر فرسودگی شغلی مددکاران اجتماعی بیمارستان‌های دولتی سطح استان گیلان بوده است.

واژگان کلیدی: بی‌عدالتی سازمانی، فرسودگی شغلی، عملکرد شغلی